

Пред оптимизма е тревогата

Сто въпроса и сто надежди пред общинския съвет за култура в Павликени

Ако си послужим с един традиционен журналистически израз, можем да кажем: в тези горещи дни на лятото в общинския съвет за култура в Павликени е също „големо решение“. Сто въпроса стои пред нас за разрешаване и сто надежди имаме за настоящето и бъдещето! — шегува се секретарят Стефан Стойков, развил пред себе си куп книги. Обобщава материалите от извършената проверка по културната дейност и материално-техническата база. Проверката е била много полезна и нейните резултати в много отношения са показателни. Още в първите месеци от съществуването си общинският съвет за култура вече има верен поглед върху състоянието на нещата в селищата, а това му дава възможност за точен анализ, за създаване на практически изпълними планове.

Активни центрове за идеологическо и естетическо възпитание са трудещите се в Павликенската селищна снотема са народните читалища. Потвърждение на тази постановка е разнообразната по обем и съдържание културна дейност, която читалищата в Бяла черква, Михалци, Бутото, Горна Липница развиха във връзка с честване на 100-годишнината от Освобождението, подготовката и провеждането на Петия републикански фестивал на художествената самодейност, във връзка с изборите, в чест на Международната година на детето. Работата на читалищата в тези селища е планомерна, с дейното участие на управителните съвети и масово-политическите организации, документирани в летописните книги. Особено са инициативни читалищните дейци в Горна Липница, които са изработили специални албуми, в които са събрали документи и фотографии от всички изяви на самодейците.

А засега на територията на общината се трудят 21 самодейни колектива към читалищата и 24 към училищата. Сред тях има театрални състави, групи за народно пеене, танцови състави, фанфарна музика, танбураски състави... Самодейците от Павликенския край са носители на 8 бронзови, 4 сребърни и 1 златен медал от Петия републикански фестивал, което само по себе си е показателен факт за техните нараснали възможности, за грижите, които се полагат за развитието на самодейността в общината. Най-активни от ново са в Бяла черква, Михалци, Бутото, Г. Липница. А останалите селища? Нима в тях традицията на народното творчество, преживяла векове, преминала през мъки и изпитания е заглъхнала? Никой не може да даде външен отговор на този въпрос, защото всъщност такова въпрос не би трябвало да съществува...

Библиотечната дейност, един от основните фактори на шата културна революция, е широко застъпена в общината. В района има 18 читалищни библиотеки. Техният общ фонд (без този на библиотеките в Павликени) през 1978 година е достигнал 188 946 тома. Над 6 200 читатели са прекрачили библиотечните прагове и техните ръце са разтворили над 94 000 книги. От август 1978 год. библиотеките в общината са преминали на централизирано комплектуване и обработка на новозакупената литература. Голямо значение за добрата организация в центризираната библиотечна система имат основните принципи, на които тя се изгражда — единен книжен фонд, единно комплектуване, планиране и отчитане на работата, при което читалищните библиотеки запазват напълно самостоятелността си и отчитането към държавната

статистика. Музеите и музейните сбирки вземат съществено дял в културното обслужване на населението. А в Павликенския район те не са малко — два градски исторически музея, осем музейни и две картинни сбирки. Тези исторически паметници са посетени през миналата година от 7200 наши и чужди граждани.

Дотук картината е оптимистична, но ако си послужим с още един традиционен израз, трябва да кажем, че „медальт има и обратна страна“. И ако се вгледаме внимателно, ще видим, че състоянието на нагледната агитация в селищата от общината е на слабо равнище, че никъде не присъства трайна монументална украса. И това е така, защото не се търси помощта на СБХ. Ще видим, че кинозалонът в Стамболово през зимата се превръща във физкултурен салон на училището, че в лошо състояние работата на радиоуредбите в селата, които се използват само за съобщения, а не като мощен лост за пропаганда, като „малко радио“, ще разберем, че къща-музей „Цанко Церковски“ в Бяла черква се нуждае от капитален ремонт и освежаване на експозицията, че много от кинозалоните те се нуждаят също от ремонт. Ще се натъкнем на местни ръководства, които гледат на културната дейност като на „заварено деце“... Но иронията тук всъщност съвсем не е уместна, защото общинският съвет за култура в Павликени наистина вижда своите „сто задачи“ и колкото по-бързо се справи с тях, толкова по-голяма ще бъде печалбата за всички. Трудещите се от Павликенската община заслужават това

Иордан ДЕНЧЕВ

„Победата“ — третата мемоарна книга на Цола Драгойчева

Партизат пусна от печат „Победата“ — третата книга от мемоарната трилогия на Цола Драгойчева „Победа на дълга“. Интересът към тази трилогия се определя както от богатото съдържание на произведението, така и от популярността на нейния автор.

В „Победата“ се разказва за драматичните събития през последните две решавателни години от борбата на българския народ против капитализма и монархизма. Във всички три събития Цола Драгойчева участва непосредствено и най-активно като член на Политбюро, а известно време тя е и секретар на ЦК на БКП. Пред погледа на читателя възкръсват такива изключително важни факти и събития от отечествената история, като практическата дейност на Централния комитет в ръководството на съпротивата; изграждането на нелегалния Отечествен фронт, за което Цола Драгойчева отговаря пряко пред Политбюро; ролята на централния партиен печат и особено на в. „Работническо дело“, на който авторката по това време е редактор; бойното взаимодействие между антифашистките сили на Балканите и последователната класово-интернационалистическа позиция на БКП в споровете и с Югославската комунистическа партия.

Наред с другите си забележителни достоинства „Победата“ притежава още едно качество, което придава изключителна стойност на книгата: събитията в нея се рисуват не само в дълбочина и с епичен размах, но са и показани „отвътре“, през погледа на човек, който пряко и най-активно участва в тяхното възникване, ръководство и реализация. По такъв начин наред с обобщената картина на борбите, читателят получава най-живо усещане за тяхната „плът и кръв“, проследява от „упор“ дейността на върховния партиен щаб, опознава отблизо об-

разите на цяла галерия видни партийни ръководители, мнозина от които загинаха със смъртта на храбрите и днес пълнят със слава и блясък пантеона на героите.

Мемоарната трилогия „Победа на дълга“ не е обикновен автопортрет на Цола Драгойчева — Соня — легендарната героиня от епохата на класовите борби и антифашистката съпротива. Това е ярко нарисувана и дълбоко възмущава картина на суровите десетилетия битки, които Партията на Благоев — Димитров разпали и оглави в името на свободата и правдата на българския народ, в името на великите комунистически идеи. Трилогията е забележително постижение на българската революционна мемоаристика и внушителен летопис за историческата съдба и героичния път на народа.

Мемоарите на Цола Драгойчева получиха най-горещото признание на българския и чуждестранния читател.

Стефан ИЛНЕВ

Белико Търново

Сътворен от камък и предание, благославям те, старинен град! Изживях тук радост и страдание, значи само с тебе съм богат.

Думи имам страстно утаени. Тяхното рождение си ти. Кипват улици опролетени, нежно пест сълзени води.

Някой преобръща висотата и лежа с разперени ръце. Тялото ми сякаш е земята, а небето — мисъл и лице.

От Ивайлов меч искра прехранява, отражение наостря слух. За една секунда всичко мълква и се питам: „С векове ли чух?“

Кратък миг с огромно съдържание. Мълния пулсира в паметта. Сътворен от камък и предание, град единствен, ти си... любовта!

Разсъмване над Цареvec

Утрото разпна шатър ален. Царственото слънце се показа. Цареvec, пожарен и печален, Цареvec съ болка нещо каза...

Виждам истина под меч заспала. Тихо, ветрове, не я будете! Сяните скали разруха гали, съмват Цареvec и вековете.

Плач завоен Янтра продължава както нескончаемото време. В страшна дрямка слънцето засява паметно и златокръвно семе.

Николай КОЛЕВ

Изложба на Атанас Маджаров

Неотдавна в Горна Оряховица бе открита петата самостоятелна изложба-живопис на художника Атанас Маджаров.

Ако хвърлим поглед на изминатия творчески път на горнооряховския художник, ние ще го видим в началото на 30-те години сред ентузиастичните синевлузи работници самодейци в столицата, като изпълнител сценария и плакатист, като стъргач на плакатите, като стъргач на плакатите, като стъргач на плакатите...

Атанас Маджаров намира реализация на своето изкуство и като скулптор. Много са паметниците на народни герои в Горна Оряховица, Лясковец, Кесарево, Полски Тръмбеш, Каранисен, изработени от него.

В настоящата изложба лубовта му към родния пейзаж е намерила отражение върху платната, изобразяващи с реалистичен художествен стил български възрожденски къщи, улици, читалища, църкви в Горна Оряховица, Лясковец, Охрид, Прилеп.

Чрез неговото изкуство обичайността на Горна Оряховица има възможност да се докосне до родния град от миналото. Чрез платната ние търваме по старите калдъръмени улици, по стария площад. И в това се крие силата на изкуството. Когато градът расте и хубавее и се изгражда като модерен социалистически град платната на Александър Маджаров ни връщат спомена за него, вото минало.

Иорданка БОЖИЛОВА

Да накараш дърво да приказва...

Заварих го да дялка. Може ли сивкинали ръце да стаят скръстени? А около него цялата стая като музей. Та дърки ли не щеш с възрожденски фигури, буренца, бълбици, павурчета, чаши, тавански слънце, самобитна дървопластика — сярна, елен, птици...

Учителят в строителния техникум „Георги Димитров“ — Велико Търново Валентин Възкресенски е школуван народен майстор, учител как се правят приказки от дърво в Кюстендилския техникум по вътрешна архитектура и резба, който е завършил с отличие през 1945 г. После станало така, че поел друг път в живота. И това става. Резбарството пак не му е първа професия, но докато очите гледат и ръцете могат, няма да се раздели с тази си обич. Пазил си в снимки, на които е запечатано всичко, каквото е правил досега. Просто за спомен. Иначе откога щеше да забрави вече даденото тук и там.

Тези снимки подсиляха любопитството ми. Всяка от тях разказва нещо. Разбира се, и неговата помощ е неубожима. Поне за уточняване кое, кога и защо е правено.

— Тези релефи на годините времена и герба са в ритуалната зала в Добромиса. Такива 60 розетки и елементи на слънцата има в гостната зала на Дома на Народната армия във Велико Търново...

От 1974 г. Възкресенски редовно участва в изложби на народните майстори в Орешак. През тази година уреди самостоятелна изложба в ДНА и 10 негови творби бяха включени в експозицията на изложбата, уредена в ДНА. 5 от които още там бяха одобрени за напощна изложба, която ще се открие през август в столицата — Ивайло пред селите на Цареvec, две решетки за украса на стени с възрожденски декоративни мотиви, релефна птица, бързел. Сега работи над пана със сюжети, свързани с 1300-го-

Улица „Гурко“

длинната от създаването на българската държава. Шест от тях са завършени — „Кирил и Методий“, „Асенец“, „Бояри“, „Хайдут“, „Улица Гурко“ и „Свобода“.

Като рисувани Такава ръка да имаш, която да напоща дървото да приказва! И всичко това е правено на стол, на първа на терасата с комплекта длет и холкери на коляното.

И като нищо да не е решено: — Просто от обич към професията, от която мислех да ям хляб.

Илия МОНОВ
Снимки Иван РУСКОВ

ВЕСЕЛИ ЛАГЕРНИ ДНИ

И тази година красивата местност Иванковец, недалеч от Сухиндол се огласяше от веселите песни на лагерниците, пионери от основно училище. „Кинмент Охридски“. Те не видяха как изминаха двадесетте дни, излъчвани с труд и веселие. Всички следобед те плуваха в басейна, играха спортни игри, участваха в културно-масови занимания и забави.

Децата помагаша усърдно на Лозаро-винарския комлекси, който е поел издръжката на лагера. Всяка сутрин те се трудиха. Набраха 6500 кг вишни, извързаха 60 дка лозя и изработиха 12000 броя скари в бутлковия цех. В трудовата надпревара постоини първенци бяха Филип Зейнова, Милан Чернев, Севда Здравкова,

Незабравим ще остане за лагерниците походът до язовир „Александър Стамболийски“, превърнал долината на Росница в китна градина. А във вечерите на хумора и талантите се извиха немалко пионери, особено Валя Дочева, Пламен Тодоров, Младен Чернев.

Педелчо ТИНЧЕВ

Интерес към археологическите разкопки край Павликени

Към античния керамичен център край Павликени интерес проявяват не само наши и чужди археолози, но и студенти-медици от Плевен, участници в кръжочка „История на медицината“ при Висшия медицински институт.

Те проучиха всички находки, имащи отношение към бита, санитарно-хигиенното състояние, здравната култура и медицинските знания на траки и римляни. Описани бяха здравноосни божества, водопроводи, кладенци, римска баня, лекарствени съдове. Оказа се, че много от тези находки са оригинални и представляват принос в историята на медицината. С доклади по тези въпроси кръжочът участва в сесията на ТНТМ и в XXVI международен конгрес по история

на медицината в Пловдив. През пролетта на територията на античния керамичен център се състои среща между студентите от Клуба за античната балканска керамика при Великотърновския университет и кръжочниците по история на медицината при ВМИ — Плевен и Медицинската академия — София. Срещата се превърна в своеобразен симпозиум, на който бяха изнесени няколко научни доклада.

Доц. д-р М. Апостолов от Научния институт по социална хигиена и история на медицината в София и н. с. Богдан Султов от Окръжния исторически музей дадоха висока оценка на участието и пожелаха тази първа среща да се превърне в традиционна

Данчо ДЕКОВ

Справочник на читателя

КИНО
От понеделник до неделя всяко чително кинато в градовете на окръга ще проектира:
ВЕЛИКО ТЪРНОВО: „Полтава“ — тел. 2-00-43, голяма зала, „Реванш“ — 10, 14, 18, 18 и 20 часа; малка зала — „Погребението на шуреца“ — 15.30 и 19.30 часа; детски филми — 17.30 часа, а в събота и неделя и от 10 часа; научно-популярни филми „Похвално слово за хората и книгите“, „Създатели на горите“, „Искра“ — тел. 2-00-43, „Хоризонтален пейзаж“ — 10, 13.30 и 20 часа; „Пастачката на дантели“ — 15.30 и 18 часа; „Деве тн септември“ — тел. 2-00-54, „Тревога в Милано“ — 10, 13.30, 15.30, 18 и 20 часа, лятно кино „Космос“ — „Давай, каубой!“.

ГОРНА ОРЯХОВИЦА: „Ленин“ — тел. 4-21-71, „Чарин“, „Телет“, „АББА“, квартал „Калтенец“ — „Училищен валец“, „От мъниенето на хайдутите“, проф. съюзно кино „Хар. Стоянов“, „Гизлото на Саламандрите“, „Драма по време на жон“, „СВИЩОВ: „Алеко“ — „Северно“, „80 хусари“, „Обичта на майката“.

ПАВЛИКЕНИ: Димитър Стойков — „80 хусари“, „Табурет отива към небето“, „Северно“, „ЛЯСКОВЕЦ: „Христо Ботев“ — тел. 20-44, „Четвъртата лисичина“, „Младина“, „Бягай... Обичам те!“.

ЕЛЕНА: „Христо Ботев“ — тел. 21-85, „Четвъртата височина“, „Той се казваше Омбре“, „Бягай... Обичам те!“.

ПОЛСКИ ТРЪМБЕШ: „Коста Пектор“ — тел. 22-27, „Бялата стена“, „Бягай... Обичам те!“.

СТРАЖИЦА: „Развитие“ — тел. 23-42, „Гръдното Анара“, „Завръщането на отпъснатите“, „Удар със стик“, „СУХИНДОЛ: „Трезвост“ — тел. 29-04, „Аси“, „Новите приключения на неуловимите“, „То полчице мои“.

КИЛИФАРЕВО: „Петко Ахчиев“ — „Част от истината“, „Пити 357“, „Пророкът, златото и транзакциите“.

ДЕБЕЛЕЦ: „Георги Николов“ — „Седем лунички“, „Как Иван нуска Гугуакът търси чудото“, „Старата лунка“, „Смъртта на един негодник“.

ДОЛНА ОРЯХОВИЦА: „Моск ва“ — „Бедният Лука“, „Лъзът се готви за скок“, „Въоръжен и много опасен“.

ЗЛАТАРИЦА: „Стефан Пенсто янов“ — „Един мъж“, „Имамно пастие“, „Последната година на Белик“.

БЯЛА ЧЕРКВА: „Труж“ — тел. 672, „Делото Горгонова“, „Сбогом Гринго“, „Черешова градина“.

РАБОТНОТО ВРЕМЕ НА МУЗЕЙНИТЕ ЕКСПОЗИЦИИ В ОКРЪГА

ИСТОРИЧЕСКИ ХЪЛМ ЦАРЕВЕЦ — всеки ден от 8 до 19 часа

ЕКСПОЗИЦИЯ „ВЕЛИКО ТЪРНОВО — СТОЛИЦА НА ВТОРАТА БЪЛГАРСКА ДЪРЖАВА“ — тел. 2-31-67, от 8 до 18 часа, по чивен ден — понеделник.

ЕКСПОЗИЦИЯ „ЕТИОГРАФИЯ И ВЪЗРАЖДАНЕ“ — тел. 2-17-10, от 8 до 18 часа, по чивен ден — вторник.

ЕКСПОЗИЦИЯ „РАБОТНИЧЕСКО РЕВОЛЮЦИОННО ДВИЖЕНИЕ“ — тел. 2-38-47, от 8 до 17 часа, по чивен ден — сряда.

ЕКСПОЗИЦИЯ „ЗАВОТ-МУЗЕЙ“ — тел. 2-28-64, от 8 до 17 часа, по чивен ден — петък.

МУЗЕЙ КЪТ „ПЪРВА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА СИБИРКА И МЕМОРИАЛНА ЕКСПОЗИЦИЯ „НИКОЛА ГАБРОВСКИ“ — отворен по заявка на тел. 2-31-67 и тел. 2-38-47.

МУЗЕЙ КЪТ „ПЕЧАТНИЦА „РАБОТНИК“ — отворена по заявка на тел. 2-31-67 и тел. 2-38-47.

РОДНА КЪЩА НА П. Р. СЛАВЕВ — отворена по заявка на тел. 2-31-67 и 2-17-10.

ЦЪРКВА „СВ. ГЕОРГИ“ — отворена по заявка на тел. 2-31-67 и тел. 2-38-47.

АРХАЕОЛОГИЧЕСКА КОНСТАНЦИА ЕВА И ХАЙДИНЛИНСКА КЪЩИ И ЦЪРКВА „СВ. АРХАНГЕЛ“ — от 8 до 18 часа, по чивен ден — понеделник.

МУЗЕЙНА ЕКСПОЗИЦИЯ В ГОРНА ОРЯХОВИЦА — всеки ден от 8 до 12 и от 14 до 17 часа, по чивен ден — вторник.

ГРАДСКИ ИСТОРИЧЕСКИ МУЗЕЙ В КЪЩАТА НА АЛЕКО КОНСТАНТИНОВ — СВИЩОВ, тел. 29-48, всеки ден от 9 до 12 и от 14 до 17 часа.

ГРАДСКИ ИСТОРИЧЕСКИ МУЗЕЙ В КЪЩАТА НА ИЛАРИОН МАКАРИПОЛСКИ — ЕЛЕНА, тел. 22-14, всеки ден от 9 до 12 и от 14 до 17 часа.

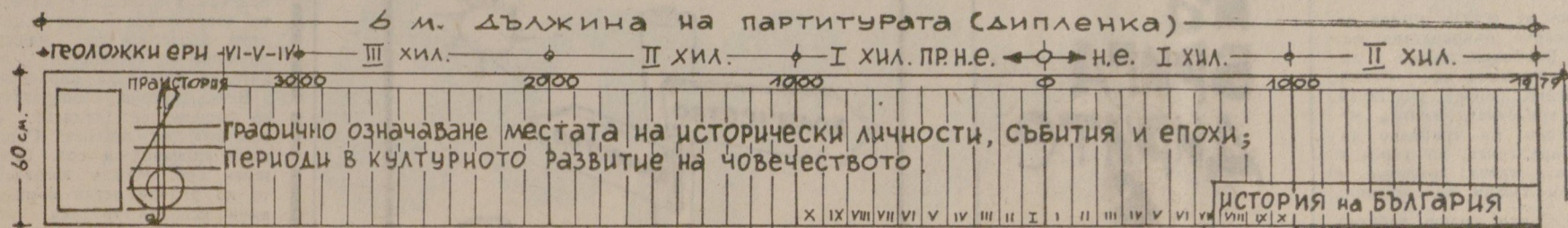
МУЗЕЙ НА ТРАДИЦИОННОТО И ГРАДСКИ ИСТОРИЧЕСКИ МУЗЕЙ — ЛЯСКОВЕЦ, тел. 21-64, всеки ден от 8 до 12 и от 14 до 17 часа, по чивен ден — сряда и неделя.

ГРАДСКИ ИСТОРИЧЕСКИ МУЗЕЙ — БЯЛА ЧЕРКВА — всеки ден от 9 до 12 и от 14 до 17 часа, по чивен ден — понеделник.

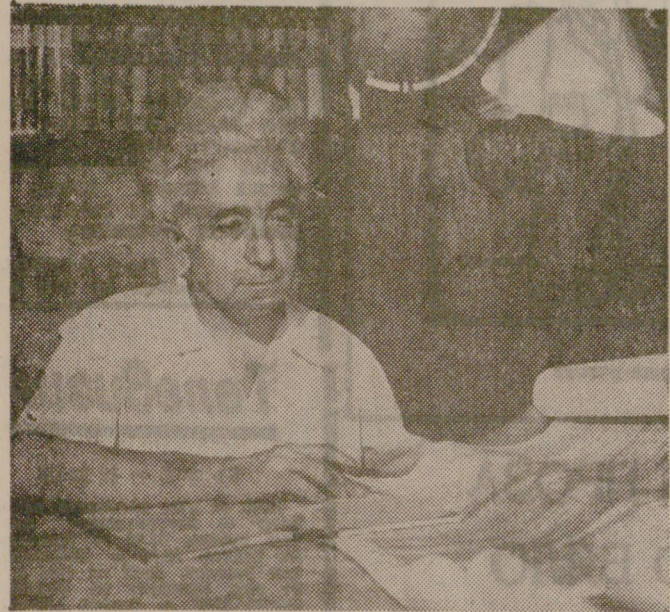
ВОЕННО-ИСТОРИЧЕСКИ МУЗЕЙ — ГОРНА СТУДЕНА — всеки ден от 9 до 12 и от 14 до 17 часа, по чивен ден — вторник.

Безсънни нощи за прослава на България

Един великотърновски архитект създава симфония на човешката история, наука и изкуство • Оригинален труд с общочовешко значение, посветен на 1300-годишнината на българската държава

КАК ЗВУЧИ СВЕТОТ (PARTITURA MUNDI) - схема

Арх. Димитър Върбанов по време на работа в къщи

Човек на средна възраст, но с почти бели коси, които придават благородство и мекота на израза му. Архитект. Месторабота — Окръжен роден съвет — Велико Търново. Голям приятел на музиката. Цигулар.

— Архитект Върбанов, не Ви ли измъчва това разделение между архитектурата и музиката?

— Не, това не е болката на раздвоеност, а силата на обединението.

Не мога отведнъж да похвалявам в това. Но пестеливият на думи архитект ще ме убеди със силата на фактите. И аз още веднъж ще разбера, че всичко зависи от неповторимата човешка индивидуалност.

Ще го срещнете по улицата на старопрестолния град — служител като всички. Ид ва сутрин, връща се в къщи привечер. Завършил е работния му ден. Завършил ли? Съвсем не. Той има втори работен ден — по-точно работна нощ. От 18 до 2 часа свети лампата над чертожната му маса, а една скрита вътрешна вяра озарява душата му, възхваля му увереността в значимостта на започнатото. И никой не знае, че този фин, деликатен човек доброволно е поел върху плещите си такъв огромен товар. Никого не занимава със се

бе си, от никого не търси помощ, не се оплаква от трудностите.

От средствата за масова информация научаваме, че тъкачки, стругари, строители работят вече по плана за следващата петилетка. А едва ли някой знае, че архитект Димитър Върбанов е с една петилетка пред нас. А може би и още по-далеч.

За безсънните му нощи, изпълнени с възновен труд, знае само неговата съпруга, приела за тия пет години мъжката и женската работа в домакинството. Защото е разбрала и оценила значимостта на започнатото от нейния съпруг. И има дял в успешния му завършек. Архитект Върбанов поглежда же на си с мекота, дълбоко изразителна усмивка. Тя изразява всичко...

Този уникален свой труд, оценен вече много високо от видни наши учени и специалисти, архитект Върбанов е озарил с "Как звучи светът". Малко странно, но оригинално заглавие, което не може да даде ясна представа за неговия характер, преди да си го видял. Но е много го тично.

Това е внушителна диплянка, в която по един своеобразен образно-лаконичен начин е показано развитието на човешкото общество, него

вата история, култура и изкуство от най-дълбока древност до наши дни.

— Кога и как Ви хрумна идеята да пристъпите към това интересно дело и откъде черпихте материал?

— Тя не дойде отведнъж. Роден се от желанието ми да имам едновременно постоянен контакт с различни прояви на човешката история и култура, систематизиран и показан по един образен начин.

Архитект Върбанов разполага с богата библиотека с най-разнообразни енциклопедии, истории на изкуството и културата и други справочници и подбрана художествена литература, които са ценни помощници в неговото дело. Освен това той следи всички новопостигли книги в Окръжната библиотека по интересувашите го въпроси. Многобройните фишове, най-добре свидетелствуват за предварителната работа, извършена от него.

— Идеята да избира тази форма дойде от музиката. Културно-историческото развитие на народите е твърде аналогично с партитурите в музиката, където е вписано участието на всеки инструмент в общото звучене на една творба при спазването на определен ритъм. Така и тук, в своеобразния оркестър от нации с тяхното социално-политическо и културно развитие, звучат не ноти, а имена на личности, събития и епохи. Тактовите черти на вековете отмерват ритъма на това развитие, десетилетията внасят своя контролен пункт в темите на епохите. Всеки милиметър от тази дълга лента означава една година. Във всяка една година на може да се направят вертикален разрез през развитието и културата на нациите.

По този начин се наблюдава едновременно "звученето" на различни събития и явления в света. Някъде в началото на петолитието, в клонения знак се впила образът на праисторическия човек. Тази бродерия от факти, от величия и падения в социалното и културното развитие на обществата интригува с мащаба на своя обхват. Придобива се впечатлението, като че ли се наблюдава от "птичи поглед" хода на столетията. Отделните съ

бития не звучат солово, а са в съзвучие с много други и имат силата и въздействието на органна полифонична музика...

Действително трудът на архитекта Върбанов е пример на един сподучлив синтез на музика и архитектура. Тази многогодишна своя любима рожба той е посветил на 1300-годишния юбилей на нашата страна. България, с нейната богата история и култура, "звучи" с цялото си величие и сила в тази "симфония".

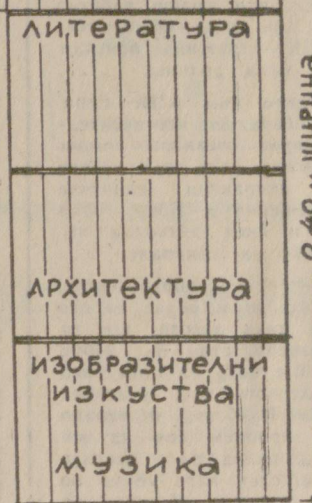
Човек трябва да види с очите си дългите по 10 метра ленти с ширина 60 см, нагънати като диплянка върху които великотърновският архитект с голямо търпение и любов е вписвал с мащабиран линейка и перо хилядолетията, възхвал им е "звученето", живот. Необходимо е само да застанеш на тази партитурна лента, за да "чуеш" музиката на вековете.

Навеждам се съвсем случайно над 1656 година и четам: "Потурчване на българите в Чепинската долина. Разрушени 218 църкви и 33 манастира..."

Но аз искам да знам как во става по същото това време в другите страни. Продължавам да четам в същата отсечка: "...В Англия Кромвел е установил протекторат. Изминали са 7 години от обявяването на Англия за република. Във Франция властвувал Людовик XIV, а в Испания — Филип IV. В Италия се изгражда колонадата на площада пред величествен храм "Св. Петър" в Рим. В Москва втора година се строи прочутият храм "Василий Блаженный". Физикът Нютон е на 14 години. В своя зрял период са излезли художниците Микеланджело, Веласкес, Рембранд. В Испания твори писателят Калдерон, а във Франция — Молиер, Лафонтен, Боало, Расин..."

Веднага пред очите ми оживява един голям отрязък от време с най-интересните си личности и събития.

Трудът на архитект Върбанов е особено актуален днес, когато тъй упорито се борим за качество и ефективност във всички сфери на нашия живот. Изкушават ме няколко реда от предговора на диплянката: "Разполагаме ли

сега е време, което да заделим за търсене на литературни извън специалността ни и колко книги трябва да се преровят, за да овладеем не обхванатите знания. Наличието на предложената диплянка би улеснило извънредно много любознателния читател и научен работник. Чрез нея се изпитва уважение към елита на човечеството... Тук горят кладите на мъчениците, развяват се знамената на революциите. Такава лента, закачена на стената на работен кабинет или в обикновена стая, вкарва една вселена между четирите стени, изпълва въздуха със съдържание, а душата с възмущение. Тя е състояние да възбужда асоциации, да предизвиква аналогии и да избистря погледа да ни..."

Това са думи, пълни с дълбоко съдържание, определящи необикновеното значение на този оригинален труд. В неговия център е многовековната история и култура на нашата страна, които преминат като канава през него и звучат като апофеоз на Родината. Не напразно Комитетът за култура и БАН имат предложение той да излезе едновременно на четир езика. Каква по-висока оценка от тази! А това е същевременно и едно триумфално излизане на България на световната арена, и то в на вечерието на големия нашия юбилей.

Чакаме с нетърпение отпечатването на "Как звучи светът"!

Христо МЕДНИКАРОВ

Техникум по съобщенията — Шумен

През учебната 1979-1980 г. в Техникума по съобщенията в Шумен ще се приемат курсисти за редовно и задочно обучение по следните специалности:

- Експлоатация на съобщителни устройства
- Експлоатация на радиоелектронни устройства
- Икономика и организация на съобщенията.

I. РЕДОВНО ОБУЧЕНИЕ

Кандидатите за редовно обучение по всички специалности трябва да имат завършено средно гимназиално образование и да не са по-възрастни от 30 години, а мъжете да са изслужили военната си служба.

Не се допускат кандидати със слабо развит слух, зрение, далтонизъм, ненормална рефлексна система и хронични заболявания.

Кандидатите подават молба до директора на техникума най-късно до 20. IX. 1979 год., като вписват точния си адрес на постоянното си местожителство, поделението, ако са войници, и специалностите, по които кандидатствуват.

Към молбата подават следните документи:

- а) зрелостно свидетелство;
- б) характеристика от местния народен съвет, поделение, предприятието или учебното заведение;
- в) автобиография;
- г) удостоверение, че са изслужили военната си служба, или че подлежат на уволнение към 10. X. 1979 год.
- д) документ за привилегия;
- е) медицинско свидетелство.

Кандидатите се класират по окръзи. Балът се определя като се сумират успехът по физика, математика, български език и литература и средният успех от дипломата.

Кандидатите, чиито родители работят в системата на Министерството на съобщенията, се ползват с преимущество.

На нуждаещите се курсисти се отпуска стипендия.

Списъкът на приетите кандидати се обявява до 23. IX. 1979 година.

Срокът на обучение е две години.

За справки: тел. 6-39-00; 6-34-46; 6-00-73.

Окръжен комитет на ДКМС — Велико Търново

Бюро за младежки туризъм "Орбита"

организира

екскурзия до СССР по маршрут МОСКВА-ЛЕНИНГРАД-НОВГОРОД-КИЕВ от 1. 8. до 14. 8. 1979 година — цена 240 лв. плюс до 100 лв. за валута.

За справки и записвания: ОК на ДКМС — Велико Търново, I етаж, стая 13 и 16, тел. 2-15-13 и 2-20-21, вътр. 18

Комбинат за услуги — Полски Тръмбеш

с ъ о б щ а в а

на интересувашите се от окръга, че приема поръчки за обзавеждане на жилища: ВГРАДЕНИ ШКАФОВЕ, ЛАМПЕРИИ, СЕКЦИИ и др.

Срок за изпълнение — 3 месеца от подаване на поръчката.

Комбинатът извършва и метални услуги, както следва: направа на печки за бойлер тип "Силистренски", котлета за водно отопление, гаражи, глобемии, кофове за царевича, метални врати и прозорци и др.

За справка желаещите да се отнесат на телефон 29-65, планов отдел.

2-2

Към младите строители с внимание

Клуб на културата и в Домостроителния комбинат — Горна Оряховица • Да се помисли за материалната база

От три месеца съществува Клубът на културата при Домостроителния комбинат — Горна Оряховица. Още в началото "виновниците" за създаването му — партийното, профсъюзното и комсомолското ръководство — приеха с радост и отговорност това събитие. Не че тук нямаше и по-рано художествена самодейност, балове и други културни инициативи. Но друго е младежите, които са по-голямата част в комбина, да имат свой клуб, да знаят мястото за отдих и развлечения през свободното си време, където да разговарят и тихи игри. И без това рядко могат да се съберат всички заедно. Едни са първа смяна, други — втора. След смяната повечето си тръгват веднага. Комбинатът е извън града, пътуват с автобуси и трудно им се връща отново след обяд за организираните културни прояви.

Към клуба се откриха секции, някои от които функционират и по-рано. Сега всеки състав си има ръководител, график за репетиции и концертни изяви. От миналата година съществува вокална група за политически и съветски песни. Танцовият състав с художествен ръководител Рашко Маринов и сатиричният състав са сформирани от два месеца. Има и естраден оркестър с ръководител Тодор Бакърджиев. Разполагат със съвсем нови инструменти и уредби. Предвижда се създаването и на фото клуб, но на сегашния етап

нямат подходяща материална база.

Една от активните организации на Клуба на културата в Домостроителния комбинат е комсомолската секретарка Румяна Кандева:

— Стремим се да задоволим културните нужди на нашите младежи. За всеки празник организираме балове, забавни вечери.

Трудности срещаме много. Почти всички са свързани със специфичността на нашето производство. Комсомолците работят на смени и нямат възможност да репетират заедно вечер. Който са първа смяна, трябва да се връщат за репетиция, а които са втора не могат да напуснат работното си място. Сега репетират през обедната почивка, но и това е неудобно време. Търсим начини да разрешим тези въпроси. Голяма и ценна помощ на клуба оказва председателят на профкомитета Павел Желязков, също един от инициаторите за създаването му. Активен помощник в организирането на културните прояви и художествена самодейност е и културно-масовникът на комбината Тодор Бакърджиев, много добър работник и организатор. Той е завършил курсовете за художествени ръководители в Пловдив. Ръководител на оркестъра, включва се във всяко начинание. Помогат и културно-масовниците на отделините дружества, библиотекарката Анка Мутафчиева и други.

Друг въпрос, който заслужава внимание, е този за клуба на ТНТМ. Такъв е

сформиран, но неговата дейност е занемарена. Той има възможност със собствени средства и сили да се възобнови и да започне активна работа. Така стои въпросът и с новооткрития Клуб на културата. Неговата материална база е недостатъчна. Нужни са зали за репетиции, за тихи игри, салон, Малка е и площта за спортване. Функционират секции по лека атлетика, футбол, хандбал, волейбол, баяк, шах, тенис на маса. Младежите участвуват във вътрешни и градски състезания. Но достатъчно ли са игрищата, излизат ли се напълно състезателите в тази област? Безспорно не.

Комбинатският комитет е предвидил да се изградят на доброволни начала, със собствени средства и труд Младежки дом и спортен комплекс. Проектират се тук. А докато станат те, още мине известно време. Затова е необходимо временно да се преустроят някои зали, да се оформят две-три площадки. Наблизо има малък парк, бивш резерват, който може да се използва за кът за отдих. С повече желание може да се реши и въпросът за най-удобното време за репетиции. Младежите обаче трябва да вземат най-дейно участие. Само с общи усилия както от тяхна страна, така и от страна на ръководителите ще се преодолеят пречките, за да заживеят комсомолците от Домостроителния комбинат пълноценен живот, културен и спортен живот.

Нели РАДЕВА

Из самостоятелната художествена фотоизложба на Лъчезар Караджов във Велико Търново

НА ПОРТАТА

ПАК — Захарен комбинат — Горна Оряховица

има вакантни места

за работа на кариерата в Хотница за следващия специалности:

- Машинист на каменотрошачка — I V-ти разред
- Работници на тарачна сортировъчна инсталация — 4 — III разред
- Багеристи — 2 — VI разред
- Електротехник — I — VI разред
- Въртници (бомбажи) — I — V разред
- Сондбори — 2 — V разред

5-5

Птицекомбинат — Поликреще

търси да назначи

СТРОИТЕЛЕН ТЕХНИК или СТАРШИ ИНЖЕНЕР. Заплащане по шата. Постъпване веднага.

Справка телефон 2-82-71

4-3

СП „Промислена енергия“ — Велико Търново

търси да назначи

- ЗАВАРЧИЦИ — ПАСПОРТЧИЦИ
- ПЕШОСТРОИТЕЛИ
- ИЗОЛАТОРДЖИИ
- МАЙСТОРИ-МАШИНИЕН МОНТАЖ
- СТРУГАРО-ФРЕЗИСТИ

Заплащане съгласно Наредбата. Постъпване веднага. Справки на тел. 2-97-00 и 2-97-02, „Личен състав“

5-3

В Нова Върбовка — нищо ново

Казват, че обикновено от началото може да се съди какъв ще бъде краят. Ако това е вярно, тежко й на Нова Върбовка. Защото на чалото на жътвата на есента в производствения участък хич го нямаше. Нямаме го по простата причина, че комбайните не бяха окомплектовани навреме и комбайнерите които трябваше да дойдат да жънат, не дойдоха. Но жътвата все пак започна. Просто трактористите станаха комбайнери, а тракторите останаха без трактористи. И понеже стана така, тракторите в участъка стоят сега в кротко бездействие, стои неприбрана и сламата. Иначе има желания да се балира тази слама, дори вече можеше да е балирана поне половината, ако докато се умуваеше кой да свърши тази работа не се беше оказало, че и люцерната е избуяла и също трябва да се прибира. И се по-лучи раздвоение. И голямо чакане. Изобщо всичко чака — тракторите за трактористи, сламата и люцерната за трактори, ръководството на Нова Върбовка — помощ от АПК — Стражица, а АПК — Стражица, изглежда чака друг да се намеси. А след голямо чакане ясно е какво може да се очаква от 400-те крави в кравекомпекса в Нова Върбовка.

Трябва да се признае обаче, че кравите все пак са добри. Може подир някой ден да се окаже, че няма какво

питат и домати, пиперит, дините и соята ще се намири ли някой да ги окопеле.

Какво му остава тогава на стопанското ръководство на Нова Върбовка, освен да гледа ширналата се синап, под който, според участъка ли в пролетната сента ме ханизатори, би трябвало да се намира соята, да търси в избуялата трева домати и да реди тъжни констатации:

— Ех, ако имаше работна ръка. Или поне обещаващите от АПК — Стражица бригадири да бяха дошли...

Упреците към АПК — Стражица обаче са неоснователни. Според очевидци помощ на бригадата един път нанесли на е направила едновременно посещение в Нова Върбовка и след разходка из блоковете си заминала.

Бурените в необработените, неокропани ниви обаче си стоят все така весели, все така жизнерадостни и избуяват. Все така си стои пред ръководството на участъка в Нова Върбовка и нерално стигнал проблем как да изпънява плана за вторите култури, след като не са опрарени първите. И като че ли е дошло вече времето да се вика, както в известната приказка, неволята...

Ж. БИСТРИЧКИ

ПОДИРИТЕ НА БРИГАДИРИТЕ

Всеки ден се множи броят на синеблузите бригадири, поставили трудови рекорди. И колкото повече четат за това 40-те бригадири от СПТУ по механизация на селското стопанство в Камен, толкова по-тъжно им става. Защото, както върви, няма да се видят сред рекордистите. Няма да се видят заради консервния пех в Камен на стражицкото предприятие за преработка на плодове и зеленчуци, където работят. Вместо в 7.30, както е по договор, ръководството на неха се сеща да вози бригадири рите кога в 9, кога в 10 ч. са. И хората питат сутрин:

— Пак ли не ви извозват?

— Извозват ни, как да не ни извозват — отговарят младежите. — По-голямо извозване от това здраве му кажи.

Николай ХРИСТОВ

Станимир ГАБРОВСКИ

ЛЕД ПОЛУГОДИЕТО

— Кой път да хвана, за да вържа плана?

ПОЕЗИЯ И ПРОЗА В МЛЕЧНО БЯЛО

Великотърновският поет Г. Върбинов беше посветил свои стихове на животновъдните-млекопроизводители.

„За да издотне много мляко, тискайте, другари, яко!“

Не смеем да твърдим, че настоящото четиво на животновъдите от кравефермата в Долна Оряховица са тъмно тини стихове и че тъмно те ги вдъхновяват за труд, но хората си гледат добре работата си и произвеждат мляко. Впрочем, до тук свърши поезията и започва прозата. Произведеното мляко трябва да бъде предадено на държавата, и то в срок, защото има лошото свойство да се разваля бързо през лятото. За целта е подписан договор с комбинат „Млечна промишленост“ — Великотърново два пъти дневно — преди обяд, надоещото мляко да бъде извозвано. Не помним вече по какъв повод един наш познат казва: „Договорът си е договор, само когато се изпълнява, иначе си е само лист хартия“. Оказа се, че е прав! Комбинат „Млечна промишленост“ не изпълнява договорите си задължения да

изпраща редовно транспорт. Животновъдите са принудени да „складират“ надоещото мляко в хладилни вани, но те са само три с обща вместимост — 4000 литра.

Прозата става още по-драматична от факта, че ваните са износени, че обещащите от ПМК — Г. Оряховица две нови вани още не са доставени, че електрическият ток често спира, а няма аварийен агрегат. В резултат: на 15 април свинете от свинефермата в Поликраище са закусили с 2300 литра мляко за сметка на „Млечна промишленост“. Предприемството щедро почерпва с млечен коктейл и птиците: на 18 юни са дадени на пилетата 800 литра, на 20 юни — 1720 литра, на 21 юни — 850 литра. 840 литра мляко не е изкупуено на 29 юни.

Проза, проза, а драматизмът и расте от ден на ден — само през юни по вина на „Млечна промишленост“ е пропаднало 10 000 литра мляко. А колко ли пък щеше да пропадне, ако нямаше договор?

Д. АЧЕВ

(По материал на И. Хаджииванов)

В помощ на кооператорите

В основно училище „Кирил и Методий“ в Морава бе организирана пионерска бригада в помощ на кооператорите. В нея цялото лято пионерите от нашата дружина ще отработват летните си пионерски поръчения. Всяка сутрин кооперативните блокове се огласяват от детските ни гласове. Окопавме паревича и соя, берем зелен боб. Между изградените по районни летни команди кипи усилен трудов надпревара за извоюване на зването „Трудолюбива команда“. А след обяд сме в учебно-опитното поле, в училищния двор и на спортните площадки. Организираните забавни игри, танци и спортни състезания. Вкусен е обядът от зеле, произведено в нашето опитно поле, под прохладните сенки на училищния двор.

Ние сме горди, че даваме нашия скромнен принос в приобщаването на рекълтата в кооперативното стопанство.

Галия АСЕНОВА

ученичка от VIII клас

Телевизия

СЪБОТА — 14 ЮЛИ

10.00 — „По хълмовете на времето“ — документален филм, 1970 година, 11.00 — Пожелайте си вие, 13.30 — Информационен дневник, 13.30 — 13.00 и 34 от тях: Програма за Пернишки окръг, 14.00 — Студия „Народно творчество“, 14.40 — Панорама на наградени български детски филми: „Таралежите се раждат без бодил“ — игрален филм, 16.00 — „Момчетата от „Златен лъх“ — детски сериен филм — 11 епизод, 16.30 — „От събота до събота“ — спортна програма, в паузата: Новини, 19.30 — „Нека винаги да има слънце“ — предаване за децата, 19.30 — „Лека нощ, деца!“, 20.00 — По хълмовете на времето“ — документален филм, 1971 година, 21.20 — „Треска“ — френски игрален филм, 22.50 — Новини, 23.00 — „Светлината“ — творчески портрет на А. Носифов, 23.35 — Дневник на В. републиканска спартаклада.

ВТОРА ПРОГРАМА

17.30 — ТВ университет „Аграт“ — XIV предаване, 19.30 — „Приятна вечер“ — забавна програма, 19.05 — „Приказка за аяз ността“ — „Палавите таралежи“ — детски филм, 19.25 — „Реклама“, 19.35 — „Човекът до теб“, 19.40 — „Среци“, 20.00 — Телевизионен театър: „Картичката“ от Н. В. Тодов, 22.05 — Новини, БТА, 22.15 — По света и у нас.

ПРЕДВАРИТЕЛНА ПРОГРАМА

НЕДЕЛЯ — 15 ЮЛИ

9.00 — ТВ университет „Аграт“ — XV предаване, 10.00 — 13.00 и 35 от тях: „Бързи сметки, сръчни“ — с участието на чавдарите та и пионери от гр. Перник, 11.00 — 13.00 и 35 от тях: Програма за Пернишки окръг, 11.40 — „Светлината пред нас“ — музикален филм, 12.05 — „Към върховете на планетата“ — документален филм, 12.25 — „Почет на вечер“ — забавна програма, 13.00 — Информационен дневник, 13.30 — 13.00 и 35 от тях: Програма за Пернишки окръг, 16.00 — Международен турнир по скокове във вода за купата „София“, 17.30 — Всяка неделя, 19.00 — „Лека нощ, деца!“, 20.00 — Панорама, 21.00 — „Спартак“ — филм-балет по Арам Хачатурян, с участието на Вл. Василев, Мария Диева и Н. Бесмертнова, 22.30 — Новини, 22.40 — Дневник на В. републиканска спартаклада, 23.00 — „Лека нощ, събрани!“

ВТОРА ПРОГРАМА

19.30 — Вечер на Иракската телевизия, 19.30 — Пожелайте си вие, 21.30 — Новини — БТА, 21.40 — Панорама.

ПОНЕДЕЛНИК — 16 ЮЛИ

17.30 — Новини, 17.40 — „Приключенията на Томи“, „Томи и писмото“ — предаване за деца, 17.55 — „Здраве общество, време“ — телевизионен журнал, 18.30 — КОТА 1300: „Отломки от гранит“ — филмов очерк за героя на социалистическия труд Тодор Маринов, 19.00 — Музикален преглед, 19.20 — Програма „Лич“ — „Голямата отговорност“ — публично предаване, 19.41 — „Лека нощ, деца!“, 20.00 — По света и у нас, 20.30 — 13.00 и 35 от тях — Откриване на програмата, посветена на Радграски окръг, 20.50 — Телевизионен театър: „Смърт в розово“ от Анжел Вагеншайн, 22.11 — „Корени“ — Драгомир Асенов, 22.55 — Новини, 23.10 — В. републиканска спартаклада: воеят боб (жени) — репортаж.

ПРОДАВАМ „Фиаат 128“,

40 хиляди км, Елена, 27—52,

2—1

ПРОДАВАМ „Варшава“,

В. Търново, тел. 2-46-75 или

2-47-75.

2—1

ЗАМЕНЯМ апартамент в

София за апартамент във Ве

лико Търново, тел. 3-10-23.

ПРОДАВАМ „Шкода 100“,

2-87-76 след 20 ч.

ПРОДАВАМ „Жигули“ —

Дебелец, тел. 97-26-93, Мирн

нов.

3—3

4-06-33 ПРОДАВА запазен

мотопед „Балкан“

2—2

ПРОДАВАМ „Москвич 408“,

Справка: Павличен „Кирил

и Методий“ № 64, тел. 48-10

— Димитров, 2—2

ЛОГИКАТА РЕШАВА

Обиденият сервитюр

Във вторник следобед чуждестранен турист остави на сервитюра в една великотърновска сладкарница 37 стотинки бакшиш. Открил излиза от 37 стотинки след рекапитулацията вечерта, дълбоко обиденият сервитюр изпрати сумата със запис в една детска градина, а в сладкарницата занесе молба за напускане. Възмутеният упорител на заведенното намерение въпросния турист и му разкри несъвместимостта на извършеното от него с катмосферата в сладкарницата. Смущеният чужденец се опита да се оправдае, че в този ден е тръгнал от Великотърново и по времето, когато станала случката, бил вече в Русе. След което бе уличен от управителя в опит за измама и принуден да се извини.

Как управителят разбра, че туристът този ден не е бил в Русе?

ЛОГИКАТА РЕШИ:

Не е възможно чужденец да стигне за толкова време от Велико Търново до Русе с кола. След Поликраище пътят се отклонява през с. Янтра, по освен една стотинка няма никакъв знак защо трябва да се отбива човек, откъде минава този път, къде може да се стигне по него. Така, че ако се случи да мине оттам чужденец, загубването му е сигурно. Ако се промъкне пък край стрелката, ще стигне най-много до Гаданово, защото макар отклонението да е още след Поликраище, по магистралата се работи чак в Раданово. И както няма и там никакъв знак, трудно може да се оправдае.

Така реконструкцията на пътя Полски Гръмбеш — Върба Търново помогна да се възстанови засегнатата репутация на един търговски работник.

Братя ОСТРИЛКОВИ

Силата на изкуството

Преди да видя рекламния плакат на великотърновското кино „Полтава“ за филма „Едно време на запад“, бях почти убеден, че не харесвам жена си. Но като видях на рисуваната на плаката жена, и то не коя да е, а Клаудия Крадинале, се замислих. По сле ходих още няколко пъти до края на седмицата да гледам плаката и си казах: „Какво искаш, човече, помисли, това чудовище е краднута та Крадинале, жена ти е суперкрасавица!“

Когато казах всичко това на жена си, тя ме изгледа продължително:

— Значи ли, че ти пък си по-хубав от Стефан Давидов?

— От кой Стефан Давидов?

— Ами от този, когото са се помъчили да нарисуват на рекламния плакат на кино „Полтава“ за филма „От нищо нищо“.

От този ден забравихме, че не сме се харесвали.

К. СЛЪНЧЕВ

ХУМОР И САТИРА

УГЕХАТА

Кой казва, че в Овча могила няма разнообразен комсомолски живот? Има, и то какъв! Ако им дойде на комсомолците на ум да спортуват — голата поляна е на тяхно разположение — и да играят футбол по нея могат, и да скачат на прескоки кобили, и да завързват пуйките и магаретата. Рекакт ли да се обогатят в културно отношение, ресторат „Втори километър“ (както се вижда и от фирмата) е на два километра от селото. Оркестърът така се им наддуе главите, че седмича след това няма да помислят за музикално просвещение. Освен това тук младежите имат възможност да се срещнат, да си разкажат селският клюки и спонтанно да изкажат благодарност на сво

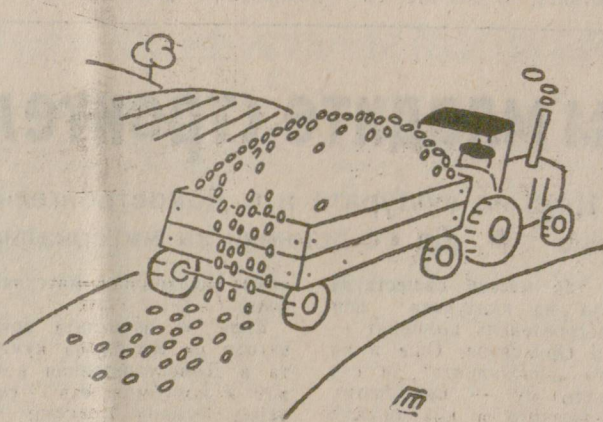
ето комсомолско ръководство, заедно им създава толкова разнообразен живот на базата на самоуправлението, самонинициативата и самозадоволяването.

Хубаво е и друго — макар и да нямат комсомолски клуб, макар и да нямат циничативно ръководство, макар и да не водят никакъв организационен живот (изключва

ме плащането на членския внос), младежите и девойките от Овча могила си имат една голяма утеха, която за повечето комсомолски организации в селата изобщо не съществува. Това е утешението, че в селото има пензионерски клуб, който по обзаведане и по разнообразен живот е сред най-добрите в окръга. Та ако не на млади, поне на стари години има на какво да разчитат. Дано се намери по-сръчна ръка, та да им наруши безличните дни.

Антон ТРУФЕВ

Ст. ТРИЧКОВ

С жътвата започна и сентабата

— Ало, ти ли си, Галия?
— Не, имате грешка.
— Извинете... Впрочем аз отава мейта за такава приятна грешка. Как се казва?
— Валия.
— Чудесно! Какво ще правите тази вечер, Валия?
— Нищо.
— Хайде тогава заедно да го правим това нищо. В селом пред пощата. Може ли?
— Вие пък! Че ние не се познаваме... Как ще се разпознаем един друг?
— Ще държа вестник в ръка.
— Сега всички държат вестници. Какво ще бъде уайто във вестника?
— Бутилка вино, Валия.
— Какво?
— Обикновено, червено.
— Може да се припознава. Мнозина носят обикновено червено.
— Портвайн № 15 — ще подхожда ли?
— Страхувам се, че може да се разминем.
— А какво ще кажете за лайкор?
— По-добре, но... Не, няма да ви позная.
— Тогава, Валечка, шампанско.
— Вашите черти започват

РАНДЕВУ

да се оформят... Каква ни шожила подробност, детайл, а как всичко се прояснява. И все пак не е достатъчно от личително.

— Коняк три звезди миже би ще бъде добра пътеводна звезда?
— По-добре пер! А какво ще държите в другата ръка?
— Мариновани краставици.
— Не подхождат.
— Това ли мислите...
— Не достигаат няколко шриха...
— Кутия бонбони може би ще ме отличат от тълпата, Валия.

В. КОТЕНКО

Превод Ст. ЧОТОКЛИЕВ

ИНДЕКС 21391